

اتحادیه‌ها به قوانین کار نه گفتند؛

مقابله مردم مجارستان با تغییرات

سینا سبزیان

تغییرات قانون کار برای مجارستان در دسرساز شده است، رهبران اتحادیه‌ها و سندیکاهای این کشور در تجمعی که برای مقابله با تغییرات قانون کار برگزار کردند، خواستار حضور سراسری اتحادیه‌ها و کارگران و کارمندان شدند و این تغییرات را قانون پرده‌داری خواندند.

خبرگزاری آمریکایی آسوشیتد پرس، در گزارشی از حضور جمعیتی بالغ بر ۱۰ هزار نفر در مقابل ساختمان مجلس مجارستان خبر داد. بر اساس این گزارش این افراد خواستار موضع‌گیری علیه قوانینی هستند که در ماه دسامبر سال ۲۰۱۸ (آذر - دی ۹۷) در مجلس این کشور به تصویب رسید.

لاشلو کورداش، رئیس اتحادیه تجارت مجارستان که در جمع معترضین حضور داشت گفت: اتحادیه‌ها خواهان لغو قانون برده‌داری هستند و افزایش دستمزدها و حقوق کارگران را خواستار شده‌اند. از طرفی این معترضان افزایش حقوق کارگران و نظامی انعطاف‌پذیرتر در مورد بازنشستگان را درخواست دارند.

به گفته‌ی وی این معترضان قصد دارند فدرستی از مطالبات خود را به دست و پیکتور اوربان نخست‌وزیر مجارستان، برسانند و اگر دولت به آن‌ها در دست‌یابی به این اهداف کوتاهی کند، دست از اعتراض برنمی‌دارند و اعتصابات سراسری را رقم می‌زنند.

وی ادامه داد دولت قشر ضعیف را نادیده گرفته است و اگر این روند ادامه یابد کشور باید در زمان مشخصی وارد اعتصاب شود.

از طرفی استوان هولیک، سخنگوی دولت راست‌گرای افراطی اوربان، مدعی شده جورج سوروس، مخالف حزب پوپولیست حاکم حامی مالی این اعتراضات است، اما او از قهرست خواسته‌های معترضان چیزی نگفت.

وی افزود: از آنجا که دولت مقابل سیاست‌های حامی مهاجرت ایستاده و در اتحادیه اروپا، هیچ حامی نداریم، کشور مورد هجوم چنین مسائلی قرار گرفته است.

ویکتور اوربان، در ماه آوریل (فروردین - اردیبهشت) سال ۲۰۱۸ برای سومین دور متوالی به‌عنوان نخست‌وزیر مجارستان به مدت چهار سال انتخاب شد. شعار او در رقابت‌های انتخاباتی تقابل با مهاجرت و بیرون کردن مهاجران از کشور بود.

گفته می‌شود در جریان اعتراضات اخیر که از دو هفته پایانی سال ۲۰۱۸ آغاز شده است، تمام احزاب مخالف دولت و نیز گروه‌های مدنی از جمله دانشجویان شرکت کرده‌اند و با حرکت به سمت میدان قهرمانان، جلوی مجلس این کشور تجمع می‌کنند.

برناردت شل، یکی از نمایندگان مستقل مجلس مجارستان در جریان این اعتراضات گفت: جهان نمی‌تواند در دست پوپولیست‌ها باشد، همچنان که مجارستان نیز نمی‌تواند متعلق به ویکتور اوربان پوپولیست حزب راست باشد.

سایا مولنار، نماینده دمکرات عضو ائتلاف مخالف دولت نیز گفت: هر چند که هدف اصلی این اعتراضات تغییرات قوانین کار بوده است اما در متن این اعتراضات، نارضایتی گسترده‌ای از اوربان برنخاسته‌ایم، بلکه اعتراضات ما علیه قوانین دولت سرکوبگر پوپولیست است و ما به این قیام ادامه می‌دهیم، چرا که باید این دولت فاسد را سرنگون کنیم. ائتلاف احزاب مخالف مجارستان در تلاش هستند امضاهایی را به منظور تحت فشار قرار دادن دولت اوربان گرد آورند تا بتوانند دولت راست‌گرای امجاب به عضویت در دفتر جدید پیگرد قانونی اتحادیه اروپا کنند. این دفتر به منظور هدف قرار دادن فساد در کشورهای عضو اتحادیه اروپا عمل می‌کند.

پیش‌تر دولت اوربان در تلاش بود سیستم قضایی خود را از اتحادیه اروپا مستقل کند، تلاشی که با اخطار و مخالفت سران اتحادیه مواجه شد.

مجارستان و لهستان دو کشور در قلب اتحادیه اروپا هستند که دولت‌های پوپولیست و افراطی آن‌ها تلاش خود را برای جداسازی سیاست‌های خود از اتحادیه به کار گرفته‌اند.

۲۰۱۸؛ بهترین سال در تاریخ بشریت

جهان چندان هم جای بدی نیست

سید محمد میرزا محمدزاده

همان‌طور که همه می‌دانیم جهان به سمت دوزخ در حرکت است، اما این فکر دردناک که ما به کدام سمت تاریخ کشیده می‌شویم، هیچ‌وقت از ذهن ما پاک نمی‌شود. آیا اول اقتصاد جهان فرومی‌پاشد؟ اول بخت‌های قطبی آب می‌شوند و مازا گرما می‌میریم؛ یا آنکه آشوب و جنگ همه ما را فرامی‌گیرد؟

نیکو لاس کریستوف، استون نویس روزنامه آمریکایی نیویورک تایمز و برنده دو جایزه پولیتزر برای پوشش اخبار چین و نسل‌کشی دارفور، در یادداشتی از روزهای خوب ۲۰۱۸ می‌گوید و می‌نویسد، با وجود همه پلیدی‌ها و مسائلی که در جهان داریم، سال ۲۰۱۸ آمارهای خوبی نیز داشت که چندان در رسانه‌ها دیده نشد، او

در این سال، به‌طور متوسط در هر روز نزدیک به ۲۹۵ هزار نفر برای اولین بار به برق دسترسی پیدا کردند، هر روز ۳۰۵ هزار نفر به آب سالم برای اولین بار دسترسی پیدا کردند و ۶۰۲ هزار نفر برای اولین بار به اینترنت راه یافتند.

در هیچ دوره‌ای، همچون این

سال، مردم به سوآدا موزی روی نیاوردنند و طبقه متوسط جوامع این‌قدر امید به زندگی‌شان بالا نبود و خانواده‌ها این‌چنین در راه نبودند که کودکان‌شان همه زنده بمانند. بگذارید مکتی بر ترس و ناامیدی‌هایمان داشته باشیم و یک صدم ثانیه به شادی برای این همه دستاورد بپردازیم.

چند سال پیش در یک جاده خاکی در آنگولا، من زنی را دیدم که نامش دلفینا فرناندز بود و ۱۰ کودک از ۱۵ فرزند خود را از دست داده بود؛ احتمالاً او بزرگ‌ترین غمی را که می‌تواند بر یک پدر و مادر برود تحمل کرده بود و این درد را نه یک‌بار که ۱۰ بار به دوش کشیده بود.

اما حالا آمار مرگ کودکان به شدت کاهش یافته است. تنها چهار درصد از کل کودکان جهان در سال ۲۰۱۸ در سن زیر پنج سال جان

سال، مردم به سوآدا موزی روی نیاوردنند و طبقه متوسط جوامع این‌قدر امید به زندگی‌شان بالا نبود و خانواده‌ها این‌چنین در راه نبودند که کودکان‌شان همه زنده بمانند. بگذارید مکتی بر ترس و ناامیدی‌هایمان داشته باشیم و یک صدم ثانیه به شادی برای این همه دستاورد بپردازیم.

چند سال پیش در یک جاده خاکی در آنگولا، من زنی را دیدم که نامش دلفینا فرناندز بود و ۱۰ کودک از ۱۵ فرزند خود را از دست داده بود؛ احتمالاً او بزرگ‌ترین غمی را که می‌تواند بر یک پدر و مادر برود تحمل کرده بود و این درد را نه یک‌بار که ۱۰ بار به دوش کشیده بود.

اما حالا آمار مرگ کودکان به شدت کاهش یافته است. تنها چهار درصد از کل کودکان جهان در سال ۲۰۱۸ در سن زیر پنج سال جان

شاید دورانی که این همه سلاخی و بدبختی و تهدید اطراف ما را گرفته است، صحبت از پیشرفت خنده‌دار و مسخره به نظر برسد، اما حقیقت این است که ما هر روز اخبار چنین وقایعی را پوشش می‌دهیم و یک‌بار نوشتن از پیشرفت دنیا شاید این پلیدی‌ها را بیپوشاند.

دلیل نوشتن این مطلب را می‌توان رسالت روزنامه‌نگاری خواند، چرا که روزنامه‌نگاران متعدد شده‌اند دنیا را مطلع سازند و ظاهراً بسیاری از مردم جهان همچنان ناآگاه هستند. به‌طور مثال از هر ۱۰ آمریکایی ۹ نفر در نظر سنجی‌ها ابراز کرده‌اند که فقر جهانی هر روز بدتر می‌شود و یا همچنان پایدار است، اما در واقع روند جهان به سمت کاهش فقر است.

در دهه ۱۹۵۰ میلادی، عمده مردم در فقر شدید به سر می‌بردند و متوسط درآمد دو دلار در روز بود. در دهه ۱۹۸۰، ۴۴ درصد مردم در فقر شدید بودند و در سال ۲۰۱۸ تنها ۱۰ درصد جمعیت جهان در فقر مطلق زندگی می‌کردند.

هانس روسلینگ، محقق برجسته سلامت بین‌الملل در کتابی که پس از مرگش در سال ۲۰۱۸ با نام «سراسر حقیقت» منتشر شد، نوشت: به نظر جهان دارند؛ وقتی از مردم می‌پرسم آن‌ها دنیا را جایی بسیار ترسناک‌تر خشن‌تر و ناامیدانه‌تر و به‌طور خلاصه در امان‌تیک‌تر از چیزی که در واقعیت هست، می‌بینند.

تصور من بر این است که برداشت اشتباه مردم بیانگر این است که پوشش اخبار دقیق انجام نشده است. ما جنگ‌ها، سلاخی‌ها و قحطی‌ها را پوشش دادیم و کمتر بر پیشرفت‌ها تمرکز کردیم.

در سال ۲۰۱۸، ما جنایات علیه مسلمانان روئینگیا، گرسنگی در یمن، تغییرات اقلیمی بنگلادش پناهندگان و از دواج کودکان و همچنین بدترین وضعیت فقر در جمهوری آفریقای مرکزی را اطلاع‌رسانی کردیم؛ هرچند که حتی باید توجه بیشتری به این فجایع

در سال ۲۰۱۸، به‌طور متوسط در هر روز نزدیک به ۲۹۵ هزار نفر برای اولین بار به برق دسترسی پیدا کردند، هر روز ۳۰۵ هزار نفر به آب تمیز و ۶۰۲ هزار نفر نیز برای نخستین بار به اینترنت راه یافتند

می‌شد، اما هیچ‌وقت از پیشرفت خیره‌کننده علیه دولت‌های دیکتاتور و ضعیف در سال ۲۰۱۸ همچون ارمنستان، اتیوپی و مالزی ننوشتم. البته چالش‌های عظیمی را پیش‌روی جهان است نمی‌توان انکار کرد. دستاورد علیه فقر جهانی و بیماری‌های کندی شده است و تغییرات اقلیمی تهدید بزرگی به‌ویژه برای ملت‌های ضعیف به‌شمار می‌رود و بنابراین چیزهای زیادی در دنیا هست که از آن‌ها خوشگین باشیم اما شکست در آگاهی دادن به مردم در مورد پیشرفت جهان می‌تواند به ناامیدی و تسلیم شدن آن‌ها منجر شود. در واقع بیان پیشرفت‌ها به مردم نشان می‌دهد که چه چیزی ممکن است به آن‌ها انگیزه دهد تا برای بهبود فرصت‌های جهانی تلاش کنند.

هر روز از سال که شما از دست سیاستمدارانی همچون ترامپ حرص می‌خورید، باید یک صدم ثانیه به خود فرصت دهید تا بدانید مهم‌ترین موضوع دنیا بمباران خبری ترامپ نیست؛ بلکه ناامیدترین و ضعیف‌ترین ساکنین جهان هستند که از بهبود سوآداآموزی و زندگی بهتر لذت می‌برند؛ روندی که نوید روزی را می‌دهد که هیچ مادری، دیگر ۱۰ فرزند خود را از دست ندهد.»

محصولات ماندگار و تمایل مردم به حفظ طولانی‌تر گوشی‌ها

گزارش

بزرگ‌ترین مشکل شرکت اپل؛

مریم علامه‌زاده

وقتی ایل هفته گذشته بیش از ۷۵ میلیارد دلار از ارزش سهام خود را در بازار در پی اعلام این شرکت مبنی بر انتظار کاهش فروش آیفون بر خلاف برنامه‌ریزی‌های قبلی، از دست داد، این شرکت بیشتر تقصیرات را گردن چین انداخته است که کاهش رشد اقتصادی آن و جنگ تجاری‌اش با آمریکا به فروش این شرکت لطمه وارد کرده است.

اما مشکل بزرگ‌تر شرکت اپل جایی در قلب کشورش، یعنی آمریکا است؛ در دل خانه‌های مردم، خانمی که در عین بازنشستگی از هوش فناوری بالایی برخوردار است و یکی از طرفداران پر و پاقرص شرکت اپل به شمار می‌رود محصولات این کشور را چندین سال است که استفاده می‌کند. فرزندش تا بپا کردن را در کامپیوتر این شرکت یاد گرفته و این خانم یکی از اولین استفاده‌کنندگان کامپیوترهای موسوم به آی‌مک است. این روزها او از گوشی آیفون برای چک کردن فیس‌بوک، اینستاگرام و صحبت با دوستان و آشنایان و بازی با نزدیکانش استفاده می‌کند.

گوشی او آخرین مدل نیست، سه سال پیش گوشی آیفون 6S را زمانی که تازه معرفی شده بود، خرید؛ حالا شاید برخی کاربرهای روز سایر آیفون‌ها را انداخته باشد؛ به‌طور مثال او نمی‌تواند از حالت پرتره با استفاده از عدسی

بهبود ایجاد کند (پیش‌تر این به‌روزرسانی‌ها به گونه‌ای بود که گوشی‌های قدیمی‌تر از گردونه حذف شوند) حالا با کیفیت بالاتر بدنه و مقاومت در برابر آب، گوشی‌های پیش‌تر از قبل عمر می‌کنند و در عوض ویژگی‌های تازه‌ها: نسل جدید حذف می‌شوند. به‌طور مثال آخرین نسخه آیفون جز تشخیص چهره و صورت‌تک‌های انیمیشن چیز بیشتری از سایر آیفون‌های چند نسل قبل ندارد. اپل البته ضربه‌ای هم از جانب تعویض باتری متقبل شد؛ وقتی شایعه شد که این شرکت در سیستم‌عامل جدید قدرت باتری را پایین آورده تخفیف‌های بسیاری برای تعویض باتری متقبل شد و کاربران به جای تغییر گوشی نسبت به تعویض باتری گوشی قدیمی اقدام کردند.

همه این اتفاقات سرمایه‌گذاران کوتاه‌مدت را نگران کرد؛ افرادی که خواهان فروش بیشتر گوشی‌ها هستند؛ اما از طرفی برای کسانی همچون خانمی که گوشی خود را به راحتی عوض نمی‌کند، حفظ گوشی‌های قدیمی بسیار هم خوب است. این موضوع همچنین برای محیط زیست نیز مفید است. آخرین گزارش تولید پایدار اپل حاکی از آن است که هر گوشی جدید منجر به انتشار ۹۱۰ کیلوگرم گاز کربن می‌شود.

همچنین استفاده بلندمدت از آیفون کاربران را به محیط این گوشی عادت می‌دهد و آن‌ها را به نوعی برای شرکت حفظ می‌کند.

بیشتر شدن این زمان هم می‌رود. کریس کیسو، تحلیل‌گر فناوری در این باره می‌گوید: باید انتظار افزایش زمان استفاده از گوشی‌ها را داشته باشیم، چرا که قیمت‌ها بالا رفته‌اند. بسیاری از مشکلات اپل، برای سازندگان گوشی‌های هوشمند، مشترک هستند. اجزای درون گوشی‌های جدید همچون حافظه‌های جانبی و فناوری‌های بهبود یافته صفحه‌نمایش خیلی گران‌تر از قبلی‌ها هستند. گوشی‌های تعمیر شده و استفاده‌شده زیادی هم هستند که به راحتی می‌توان خرید و استفاده کرد و از طرفی اپراتورهایی همچون وریزون و ای‌تی‌اند تی که قبلاً گوشی‌ها را اقسط‌بندی می‌کردند، دیگر به ایسن کار تمایلی ندارند و کاربران برای خرید یک گوشی جدید باید هزینه‌های بیشتری را متحمل شوند.

کیسو می‌گوید: قبلاً با ۶۵۰ دلار می‌شد همه ویژگی‌های جدید، صفحه‌باکیفیت‌تر و دیگر چیزها را خرید؛ اما حالا باید پول بسیار بیشتری خرج کنید. دیگر متغیرهای شرکت اپل هم در این فرایند متأثر بوده‌اند. آخرین نسخه سیستم‌عامل اپل به گونه‌ای طراحی شد که برای دستگاه‌های قدیمی

نمی‌کنند. تیموتی کوک، مدیرعامل شرکت اپل، در نامه‌ای به سرمایه‌گذاران، پیش‌بینی فروش کمتر را تشریح و عنوان کرد که کاربران کمتر از قسط‌بندی شبکه‌های موبایل برای خرید گوشی بهره می‌برند و از مزایای تعویض باتری استفاده می‌کنند؛ البته شرکت از اظهار نظر در مورد باتری که در نامه کوک آمده بود خودداری کرد. اپل همچنین با رقیبایی همچون سامسونگ و هوآوی دست‌وپنجه نرم می‌کند، رقیبایی که بازار بین‌المللی را با گوشی‌های اندروید از قیمت‌اشباع کرده‌اند، گوشی‌هایی که از بسیاری جهات همان کارایی آیفون را دارند و البته مسائل مربوط به جنگ تجاری ترامپ با چین نیز در کنار کاهش رشد اقتصادی این کشور، در کاهش فروش اپل نقش داشته‌اند.

اسامه‌مهم‌ترین عاملی که اپل را به جدول می‌کشاند، تمایل مردم برای حفظ طولانی‌تر گوشی‌هایشان است. در سال ۲۰۱۵، کاربران آیفون تمایل داشتند به‌طور متوسط هر دو سال گوشی خود را تعویض کنند. این میزان کم‌کم به سه سال افزایش یافت و انتظار

